

Foto: Paul Huisman

Werken vanuit de bedoeling, wat is hiervan de bedoeling...

In ons hospice werken we met verschillende mensen samen. Je hebt er de vrijwilligers, de medewerkers van Icare, de dames van de facilitaire dienst en de coördinatoren. Samen zijn we met een groep van bijna 100 vrijwilligers en beroepskrachten. We werken direct en indirect met elkaar aan de zorg voor onze gasten.

Elke dag weer doet iedereen zijn best om er te zijn voor onze gasten en hun naasten. Er wordt een kopje koffie gebracht en er wordt appeltaart gebakken. Er wordt stilletjes naast het bed gezeten. Er worden peertjes geschild en gestoofd. Het boekje bloemen wordt juist zo neergezet dat de gast ervan kan genieten. Er wordt gezongen en gelezen. De gastenkamers worden afgestoft en de ramen gewassen en de was wordt gestreken en gevouwen. Er wordt geluisterd en getroost. Een raam wordt opengezet om nog eens de geur van pas gemaaid gras te ruiken of de wind te voelen.

Een ieder doet dit vanuit zijn eigen drijfveren en motivatie. Dat maakt dat deze diversiteit van onze vrijwilligers ook zo prachtig en passend aansluit bij onze gasten. Over het algemeen bekijk je een situatie vanuit je eigen gezichtspunt en met je eigen ervaringen en daar handel je ook naar. Als je namelijk denkt dat een andere werkwijze beter is, zou je daar wel voor kiezen, toch?

Deze samenwerking gaat meestal zonder problemen en dus gewoon goed, maar het zorgt soms ook wel eens voor strubbelingen, discussies en dilemma's. Dit is dan vaak een aanleiding om meer regels en afspraken te maken. Je probeert op deze wijze krampachtig om alle mogelijke en denkbare problemen te vangen in afspraken, regels en afvinklijstjes.

Voordat je het weet, werk je vanuit regels en vergeet je helemaal om vanuit "daar waar het eigenlijk om gaat" te werken. Op zo'n moment is het goed om in de spiegel te kijken en om even terug te gaan naar de bedoeling van ons werk.

Wat is de essentie van ons werk in ons hospice? Waarom werken we met volle overgave en hart en ziel voor onze gasten?

Vandaar dat we de komende weken met elkaar op cursus gaan. Verdeeld over vijf dagen in groepen van z'n 15 personen. Een dag waarin we samen met elkaar kijken naar wat we al deze jaren samen opgebouwd maar ook aangekleed hebben. Wat kunnen we hiervan missen, wat is eigenlijk overbodig en wat kunnen we ook gewoon zelf bedenken zonder dat iemand het al voor ons bedacht en uitgeschreven heeft.

We gaan onszelf en elkaar opnieuw ont-dekken en uitvinden.

We snappen weer waarom de andere het anders doet, en we vinden dat ook heel gewoon. Want iedereen is anders en reageert en handelt dus ook anders maar allemaal met hetzelfde doel, dezelfde Bedoeling.

Column

Chantal Gommans

(T)huisdier

Ons hospice is een bijna-thuis-huis. Het eerste bijna-thuis-huis in Nederland werd in Nieuwkoop geopend op 26 januari 1989. Hierna zouden er nog vele volgen. Anno 2021 zijn er zo'n 200 bijna-thuis-huizen of hospices in Nederland. Verder zijn er in ons land nog palliatieve units die gekoppeld zijn aan verpleeghuizen en de High care hospices.

De benaming bijna-thuis-huis is duidelijk en dekt wat mij betreft heel goed de lading. We willen een thuis zijn, en het thuisgevoel geven aan onze gasten en hun naasten. Dit kan door hun eigen spulletjes die ze mee mogen nemen.

De eigen gewoontes die bij hen horen. Hun eigen eigenaardigheden maar zeker ook hun eigen voorkeuren en afkeuren. Ze mogen zijn wie ze zijn. Maar is het dan ook meteen je thuis... nee, dat denk ik niet. Daar is meer, veel meer voor nodig. Een stukje keuze over je eigen plekje, een stukje geschiedenis met je partner, je burens en misschien je kinderen.

Een eigen tuintje, je eigen schuurtje, dat ene hoekje in de tuin met altijd zon, een boom die je lang geleden misschien wel zelf geplant hebt ... en meer van dat soort dingen. Dat zijn voor ons de onvervangbare zaken die ons hospice het bijna-thuis-huis maken. Daar zijn we ons allemaal ons heel goed van bewust.

Maar één belangrijk (t)huiselijk dingetje wordt nog wel eens vergeten. Het (t)huisdier... en, wanneer de situatie het toelaat, is naast de gast ook zijn (t)huisdier bij ons van harte welkom.

Een (t)huisdier, de naam zegt het al, zorgt ook voor een (t)huiselijk gevoel. En wie zijn wij om dat te weigeren. Zo hebben we in de loop van de jaren al een hele schare aan dieren mogen verwelkomen samen met hun baasjes. Meerdere katten en honden, guppy's en andere vissen, een achaponis (= dwerg-papagaai), een kanariepiet en ook al een konijntje.

En ja, zoals dat thuis dan ook al gebeurde slaapt naast de baas of bazin ook in ons hospice de kat of poes tevreden spinnend op het bed, de hond snurkend in zijn mand, de vogel op het stokje in zijn kooitje, het konijn op het stro in zijn hok en de vissen in hun kom.

En wij zijn tevreden dat ook zij erbij mogen zijn...

Vrijwilligers voor vrijwilligers

"Lieve medewerkers Hospice, om maar meteen met de deur in huis te vallen, ik wil jullie uitnodigen om samen een sponsorloop te wandelen of hard te lopen voor Stichting Wensambulance Noord Nederland".

Dit was de kop van de brief die één van onze vrijwilligers stuurde naar alle andere vrijwilligers. Zij volgt de Wensambulance Sann Noord Nederland op facebook en het raakt haar iedere keer weer als er iets voorbijkomt. Deze wensambulance komt ook regelmatig in ons hospice om een gast op te halen voor een laatste wens. Als vrijwilliger krijg je daar meestal wel wat van mee, je bent getuige van de voorpret, of je bent erbij dat ze opgehaald worden. Wat je dan nog wel het meeste raakt zijn de verhalen die ze vertellen, hoe fijn het was om samen met dierbaren iets af te kunnen sluiten. Bijzonder dat wij als vrijwilliger een stukje van dit proces mee mogen maken. Toen deze actie langs kwam was haar reactie dan ook het volgende... hoe mooi zou het zijn als wij als vrijwilligers uit ons hospice hieraan mee kunnen doen. Het voelt goed om ons te verbinden met alle vrijwilligers van de wensambulance, samen maken we de cirkel rond!

13 medewerkers van ons hospice gaven zich op om mee te lopen: vrijwilligers, medewerkers Icare en coördinatoren. Ons eerste doel was nu om sponsorgeld binnen te halen. Het bestuur van het hospice bood aan om ons inschrijfgeld te betalen. Er werd een spaarpot in het hospice neergezet, een koekactie werd op touw gezet en familie en vrienden werd gevraagd om ons te sponsoren en geld te doneren.

Op zondagochtend 29 augustus was het dan eindelijk zo ver. We rijden naar het hoge Noorden. Het kleine plaatsje Wedde, gelegen in de staart van de provincie Groningen, wordt overspoeld door meer dan 300 mensen die meedoen aan dit evenement. De sfeer is fantastisch, iedereen uit dit dorp wil zijn steentje bijdragen. We hebben prachtig weer en gezamenlijk lopen we door de groene en prachtige omgeving van Wedde. Dit doet de sfeer in ons 'team Meppel' zeer goed. We wandelen en praten met verschillende collega's en er wordt heel wat (bij) gekletst, afgelachen en gezongen.

Al met al kunnen we zeggen dat dit idee voor deze spontane actie van één van onze vrijwilligers een prachtig resultaat heeft opgeleverd. Het werd een mooie bijdrage van € 2677,50 voor het onbetaalbare werk van de collega vrijwilligers van de wensambulance. Zo werd het uiteindelijke een bedrag van € 35143. Dit totale bedrag werd aan het einde van deze geslaagde dag overgedragen aan de vrijwilligers van de wensambulance met daarbij de woorden: "Jullie zijn goud waard"! Daarbij heeft deze actie en de wandeling voor ons als team ook bijgedragen aan het gevoel van samen-zijn en zorgen-voor. In een jaar waar er niet zo veel georganiseerd kon worden door corona, voelden we ons lopend over de Groningse klei, niet alleen zinvol, en sportief maar vooral verbonden met elkaar.

Meer informatie hierover vindt u op: www.wensambulancenn.nl

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice of u kunt eenmalig een gift overmaken naar bankrekening-nummer NL 82 RABO 0126 3470 93 o.v.v. 'Eenmalige donatie'.

De Stichting Vrienden Hospice Eesinge en Stichting Hospice Eesinge zijn door de Belastingdienst aangemerkt als een Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Dit betekent dat u een gift aan deze stichting kunt aftrekken van de belasting.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden: Lia Hoekman. Mail: vrienden@hospicemeppel.nl Tel. 06 11 86 49 63

'Communiceren kun je leren'

Introductiecursus voor onze nieuwe vrijwilligers.

Een inkijkje: cursusdag 3 van de cursus, behandelde de communicatie: 'Communicatie kun je leren.'

Geen idee wie dit bedacht heeft, maar het zet je wel aan het denken. Is kunnen communiceren iets wat je aangeboren is of is het te leren? Voor een deel te leren natuurlijk, als kind leer je praten en leer je basisingen als netjes dankjewel te zeggen. Ook leer je de basisingen van de non-verbale communicatie, als niet je tong uitsteken of je middelvinger. Maar communiceren is veel meer.

Met woorden kun je veel, maar zonder misschien nog wel meer. Iemand met woorden kwetsen en dan sorry zeggen, haalt dat het kwetsen weg?

Woorden kunnen naast pijn, gelukkig ook veel goeds brengen. Ik hou van je, ik vind je lief, is fijn om te horen, maar ook als iemand het zegt en de wenkbrauwen optrekt of verveeld naar buiten kijkt? Wat is dan sterker, de verbale of de non-verbale communicatie? Voor mij is de non-verbale communicatie sterker dan de verbale. Maar je moet ze wel kunnen lezen. Bij sommige mensen zit dit ingebakken door bijv. opvoeding. En voor wie niet, het is te leren.

Janet

Op de step vanuit Haarlem naar Santiago de Compostella

Met deze ludieke actie wilden we 25.000 euro bij elkaar stappen voor het Hospice Verblijf Fonds. We besloten de westelijke St. Jacobs fietsroute te gaan volgen. Een 2500 km lange route die vooral over (half) verharde wegen en paden gaat.

De maanden mei en juni leken ons qua weers-omstandigheden de beste periode. Later zou het te warm kunnen worden... Ook wilden we absoluut geen luxe tocht maar met minimale middelen de maximale uitdaging aan gaan. Symbolisch voor de situatie in Suriname.

Dan is het ineens zo ver en werden we op 2 mei uitgezwaaid door collega's en familie. Om als pelgrim deze route te volgen moest er gedurende de tocht gestempeld worden. De eerste stempel op de stempelkaart kregen wij in het Jacobshuis in Haarlem, en op 12 mei kwamen we al aan bij de Franse grens!

Onderweg merkte je dat je zintuigen veel meer op scherp stonden. Geuren, kleuren en geluiden vormden een prachtig palet aan beleving. Wanneer het zwaar en moeilijk was realiseerden we ons dat dit gelukkig tijdelijk was. De man met de hamer vertrekt echt wel weer. Dit in tegenstelling tot alle ongeneeslijk zieken, waar het leven regelmatig om een maximale uitdaging vraagt. Op weg naar Parijs, Orléans, langs de Loire, Tours, Poitiers, Mirambeau, Blaye, Lacanau, via de Vélodyssée (een 1200 km lang fietspad van Roscoff in Noord-Bretagne tot Hendaya) naar Spanje! In Spanje kregen we wat meer het gevoel dat we niet de enige 'pelgrims' waren omdat we nu steeds meer groepjes wandelaars tegen kwamen en de route ook steeds beter aangegeven werd met het bekende logo. Een afwisselend groen, heuvelachtig landschap, mooie steden en dorpjes, prachtige kerken en kathedralen en lieve, behulpzame mensen!

'If you can find a path with no obstacles it probably doesn't lead anywhere'

Op 3 juli om 11:27 uur was het dan zover! We kwamen aan op het Praza do Obradoiro bij de beroemde kathedraal in Santiago de Compostella. We hadden het gehaald! We hebben genoten, afgezien en kou geleden maar zijn bovenal trots op het bedrag wat is gedoneerd.

Dit maakt dat we € 23.100 over kunnen maken naar het Hospice Verblijf Fonds waarmee 462 dagen voor zorg betaald kan worden voor alle financieel minder draagkrachtigen.

Heel veel dank, namens Stichting Surizorg, Aukje, Erna en Albi

Wist u dat

- 2021 het jaar van de vrijwilliger is?
- we erg blij zijn met al onze vrijwilligers?
- er momenteel zeven nieuwe vrijwilligers opgeleid worden?
- er ook enkele gestopte oud-vrijwilligers weer terug zijn gekomen?
- onze website vernieuwd is?
- we erg blij zijn met de nieuwe lay-out van de nieuwsbrief?
- ons kantoor een make-over heeft ondergaan?
- we de afgelopen zes maanden 29 gasten mochten ontvangen?
- zij gemiddeld 17 dagen bij ons verbleven?
- we in oktober twee keer een paar uur eventjes geen gasten hadden?
- we ook in een leeg hospice nog steeds bezoek ontvangen?
- RTV Drenthe een mooi filmpje over de natuur rondom ons hospice heeft gemaakt?
- de link hiervoor op onze internetpagina staat?
- de koeien van de buurman nog steeds over het prikkeldraad stappen?
- onze gasten dit prachtig vinden?
- onze schuur door onze handige tuinmannen een vliering gekregen heeft?
- vrijwilligers van ons hospice ook wel dienst draaien in Hoogeveen?
- ze dit deden omdat hospice Hoogeveen feest vierde ter ere van hun 15 jarig bestaan?
- wij inmiddels al 9 jaar zijn geworden?

Vrijwilligersavond 2021

29 augustus:

Op een regenachtige dag kwam ik kletsnat aan bij wijkcentrum 'De Boerhoorn', waar me een warm welkom wachtte door de coördinatoren Anneke en Chantal.

Gekleed in een rokkostuum, wat beiden goed stond!, kregen de vrijwilligers een zeer gastvrije, vrolijke ontvangst.

De eerste reguliere vrijwilligersavond sinds december 2019 en wat een feest om elkaar weer te zien, bij te kunnen praten en genieten van het heerlijke buffet dat verzorgd werd door WP catering.

Anneke en Chantal in de be-diening zorgden ervoor dat iedereen op tijd van een 'natje' werd voorzien; het 'droogje' kon men zelf ophalen bij het buffet.

Het was een zeer geslaagde avond in een geanimeerde sfeer, waar we onze dank voor de inzet van alle vrijwilligers konden laten merken.

*Henny Melenberg,
(namens het bestuur)*

2020

2021

Bedankt!

Samen is een kort woord
Maar je komt er ver mee.
Verder dan met helemaalalleen.
Ook al is dat veel langer.

Helemaalalleen
is een laddertje tegen de muur.
Je hóórt het: helemaalalleen.
En je denkt: ik kom er wel.
Maar je komt er niet.

Samen, je hoort het ook, veert.
Als een trampoline.
Je springt er makkelijk mee
óver het muurtje,
soms tot in de wolken.

Geert de Kockere

Colofon

Redactie: info@hospicemeppel.nl

Wilt u de nieuwsbrief niet meer ontvangen,
laat dit de redactie dan weten.

Hospice Eesinge Meppel

Hoogeveenseweg 27, 7943 KA Meppel

T: 0522 475101 | E: info@hospicemeppel.nl

W: www.hospicemeppel.nl

IBAN NL 13 RABO 0134 9721 20

U kunt het werk van Hospice Eesinge Meppel ondersteunen door vriend te worden van de hospice.

U kunt zich aanmelden als vriend bij de secretaris van de vrienden:

Lia Hoekman.

Mail: vrienden@hospicemeppel.nl.

Tel. 06 11 86 49 63